

gennemføres af en bred kreds af partier, og derfor vil vi fortsat bruge nogen tid på også at få drøftet de forskellige muligheder, der tegner sig.

Nu kan vi høre nogle principielle meldinger fra partierne her i dag. Det kan så yderligere indgå, men det er formentlig i vid udstrækning de samme, som vi hørte i foråret. Men vi vil arbejde videre med henblik på at skabe et resultat og ikke bare give meldinger til offentligheden, hvor man appellerer til de små og ubehagelige fordomme.

Foreløbig har vi også i Socialdemokratiet brugt en hel del tid på at skabe grundlaget for at gennemføre en finanslov og de ting, der er knyttet dertil. Så bliver der lidt mere tid, og vi har nogen tid, fordi der står ikke sådan et minister-skift lige for døren, og det er for nye ministre, en ny lov vil komme til at gælde.

Men vi vender tilbage, og fru Kirsten Jacobsen er velkommen til at spørge undervejs, hvornår vi måske forventer at være færdige.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det var jo fristende at starte med at replicere til fru Pia Gjellerup, at dette med ministerskift kan fru Pia Gjellerup vel aldrig være helt sikker på. Det er vel nærmest udtryk for et håb.

Forslaget her er jo en genfremsættelse af en genfremsættelse, og jeg skal derfor henvise til, hvad vi tidligere i Venstre har sagt. Det er jo tankevækkende, at hver gang forslaget har været fremsat, er der ikke sket mere, og ikke engang fremsætterne selv har haft lyst til at stille spørgsmål i Udvalget for Forretningsordenen. Så er der vel heller ikke grund til at gøre så meget ved forslaget her i dag.

Vi har i Venstre den opfattelse, som vi tidligere har givet udtryk for. Vi vil til enhver tid gerne forhandle med de andre partier om, hvorvidt ministerpensionsreglerne skal ændres, men vi synes, at det skal ses i en større sammenhæng. Vi er enige i de elementer, som finansministeren fremførte, nemlig at det skal ses i sammenhæng med de vilkår, der gælder for ministre, den løn, ministre har, og en masse andre ting.

Det er vi altid villige til at se på, men vi kan ikke medvirke til forslaget, som det foreligger.

Anne Birgitte Lundholt (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Henning Grove, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne udtale følgende:

Når man ser på det samlede sæt regler for vederlag, eftervederlag og pension til ministre,

kan man vist ikke påstå, at ministre i Danmark er højt lønnede, specielt heller ikke, hvis man sammenligner med personer ansat i det private erhvervsliv, som har tilsvarende ansvar, arbejdsdag osv.

Man må også konstatere, at det, at man har været minister, jo ikke ligefrem her i Danmark automatisk giver nogen større mulighed for bagefter at komme tilbage til sit tidligere hverv, måske snarere tværtimod.

Derfor mener jeg, at Fremskridtspartiets forslag er helt urimeligt. Man tager en enkelt del af en ministerløn, nemlig pensionen, ud af den samlede aflønning af en minister. Man gør det som en engangspopulismesag, fordi der selvfølgelig altid er nogle enkelttilfælde i den samlede helhed, som man kan pege ud og sætte op på forsiden af formiddagsaviserne.

Fra konservativ side vil vi godt være med til at diskutere, hvordan ministre skal være aflønnet, men det skal ske på et reelt grundlag, og den samlede aflønning må ikke blive forringet, tværtimod, efter konservativ opfattelse. Der er ingen lette løsninger på det her spørgsmål, men vi deltager ikke i populistiske slagsmål og ødelægger et system for både kommende ministre – eller i hvert tilfælde specielt for kommende ministre, for der er jo ikke tilbagevirkende kraft i forslaget. Men vi deltager selvfølgelig gerne i drøftelserne.

Derfor afviser vi det foreliggende lovforslag og håber, at vi ikke – det vil jeg sige også under henvisning til den tidligere debat – skal se flere genfremsættelser af det.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Vi støtter forslaget, og jeg skal straks tage fat i den konservative ordførers sidste bemærkning og sige, at hvis Fremskridtspartiet ikke vil sørge for, at denne sag bliver taget op, så skal vi nok gøre det, for denne sag skal løses på et eller andet tidspunkt.

Det her forslag, som Fremskridtspartiet er kommet med, minder meget om det forslag, SF kom med i fjor, og det bygger på nøjagtig de samme forudsætninger, nemlig at nuværende regler om ministerpensioner er et levn fra gamle dage, og de skaber lede i befolkningen. Det er ikke, hr. finansminister, det, at der er nogle af os, der rejser sagen, der skaber leden. Det er, at vilkårene er urimelige.

Der er ingen, der forstår, at folk i den arbejdsdygtige alder med en meget stor indtægt, f.eks. som direktør, kan få en betydelig pension oveni,